

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 135/2014
03.04.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Љ.Ц., због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Р.Р., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К бр.11/12 од 30.07.2012. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.3819/12 од 13.11.2013. године, у седници већа одржаној дана 03.04.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Љ.Ц. **УСВАЈА СЕ** као основан, па се ПРЕИНАЧУЈУ пресуде Вишег суда у Нишу К бр.11/12 од 30.07.2012. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.3819/12 од 13.11.2013. године, тако што се према окр. Љ.Ц., на основу члана 422. став 2. ЗКП,

ОДБИЈА ОПТУЖБА

да је
дана 05.10.2011. године око 10,00 часова у селу Л., О. А., способан да схвати значај својих радњи и да управља својим поступцима, неовлашћено носио противно одредбама члана 5. став 3. и 7. Закона о оружју и муницији ватрено оружје револвер марке ... кал. ..., фаб. бр..., тако што је испред породичне куће ошт. М.П. након вербалног и физичког обрачуна са истим, из своје куће изнео означени револвер, ради коришћења у обрачуну са ошт. П., који се у међувремену сакрио у помоћном објекту – гаражи, па је при покушају да уђе у исту у вербалном сукобу са оштећеним М.Б. и М.С. који су покушали да га одврате од даљег насртаја на оштећеног М.П. угрозио сигурност више лица и то ошт. М.Б., ошт. М.С. и М.П., упућујући им озбиљну претњу да ће напасти на живот именованих, на тај начин што је цев пиштоља прислонио на груди М.Б., а затим оружје усмерио ка М.С., упутивши претњу најпре ошт. Б. речима: "Склони се, убићу и тебе", а потом и С. речима: "Бежи и тебе ћу да убијем", па је дршком револвера сломио стакло на вратима гараже, у којој се скривао ошт. П. и кроз тако

начињен отвор провукао руку и оружје усмеравао ка ошт. П. упућујући му претње да ће га убити, при чему је био свестан забрањености неовлашћеног ношења оружја и муниције и угрожавања сигурности других лица, манипулацијом оружја и упућеним претњама, па је извршење дела хтео,

-чиме би извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ у стицају са кривичним делом угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К бр.11/12 од 30.07.2012. године, окр. Љ.Ц. оглашен је кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ у стицају са кривичним делом угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године. Према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета извршења кривичног дела.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Апелациони суд у Нишу је пресудом Кж1 3819/12 од 13.11.2013. године, одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног адв. Р.Р. поднео је захтев за заштиту законитости због повреде кривичног закона – члан 439. став 1. тачка 2, члан 438. став 1. тачка 1. у вези члана 6. ЗКП и члана 4. Протокола 7 уз Конвенцију о заштити људских права и основних слобода, као и члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев за заштиту законитости основан те да обе пресуде укине.

Након што је примерак захтева, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је правноснажним пресудама повређена одредба члана 438. став 1. тачка 1. у вези члана 6. ЗКП, у вези члана 4. Протокола 7 уз Конвенцију о заштити људских права и основних слобода, с обзиром на то да је окр. Љ.Ц. првостепеном пресудом оглашен кривим да је извршио кривична дела са потпуно истоветним описом радњи за које је

према њему решењем Прекршајног суда у Нишу обустављен прекршајни поступак.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд је испитао сходно одредби члана 604. став 1. ЗКП, па је нашао да се основано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП односно члана 369. тачка 2. ЗКП ("Службени лист СРЈ", бр. 70/01 и 68/03 и "Службени гласник РС", бр. 58/04 ... 76/10) (у даљем тексту: раније важећег ЗКП).

Наиме, из списка предмета – решења Прекршајног суда у Нишу, Одељења у Алексинцу I-26 Пр бр.18917/11 од 10.10.2013. године се утврђује да је према окр. Љ.Ц. обустављен прекршајни поступак за прекршаје из члана 6. став 3. и члана 12. став 1. Закона о јавном реду и миру. Догађај који је описан у изреци наведеног решења, као и догађај описан у првостепеној пресуди Вишег суда у Нишу догодио се истог дана – 05.10.2011. године у исто време, око 10,00 часова, у истом месту – у Л., при чему се догађај односи на исту радњу окривљеног предузето у односу на оштећене П., Б. и С.М. Дакле, чињенични опис прекршаја односи се на истог окривљеног, на исти животни догађај који се десио у исто време, на истом месту и истоветним радњама окривљеног.

Како је у односу на прекршаје из члана 6. став 3. и члана 12. став 1. Закона о јавном реду и миру донета правноснажна одлука Прекршајног суда у Нишу, Одељење у Алексинцу I-26 Пр бр.18917/11 од 10.10.2013. године којом је према окривљеном прекршајни поступак обустављен, а за истоветне радње окривљени је пресудом Вишег суда у Нишу К 11/12 од 30.07.2012. године оглашен кривим, а та пресуда је потврђена пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.3819/12 од 13.11.2013. године, која је донета након правноснажности одлуке прекршајног суда, то је у конкретном случају другостепеном пресудом учињена повреда кривичног закона и то члана 6. став 1. раније важећег ЗКП, односно члана 4. став 1. сада важећег ЗКП, на шта се основано указује у захтеву за заштиту законитости.

Одредбом члана 6. став 1. раније важећег ЗКП и одредбом члана 4. став 1. сада важећег ЗКП прописано је да нико не може да буде гоњен и кажњен за кривично дело за које је правноснажном пресудом ослобођен или осуђен или је за то дело поступак против њега правноснажно обустављен или оптужба правноснажно одбијена.

Правна сигурност у казном праву гарантована је и Уставом Републике Србије који у члану 34. став 4. прописује да нико не може бити гоњен ни кажњен за кривично дело за које је правноснажном пресудом ослобођен или осуђен или за које је оптужба правноснажно одбијена или је поступак правноснажно обустављен, нити судска одлука може бити измењена на штету окривљеног у поступку по ванредном правном леку, а истим забранама подлеже и вођење поступка за друго кажњиво дело.

Такође, одредбом члана 4. Протокола 7. уз Европску Конвенцију о заштити људских права и основних слобода прописано је да се никоме не може

поново судити, нити се може поново казнити у кривичном поступку у надлежности исте државе, за дело због кога је већ био правноснажно ослобођен или осуђен.

Имајући у виду цитиране одредбе и чињеницу да радње окривљеног описане у изреци правноснажне одлуке из прекршајног поступка и радње због којих је побијаним пресудама оглашен кривим представљају чињенично један исти догађај, то се у конкретном случају очигледно ради о правноснажно пресуђеној ствари. Стога је Врховни касациони суд усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног и преиначио побијане пресуде тако што је према окр. Љ.Ц., на основу одредбе члана 422. тачка 2. ЗКП, одбио оптужбу да је извршио кривично дело из члана 348. став 4. у вези става 1. у стицају са кривичним делом из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.